

ABSTRAKT

Předkládaná diplomová práce je zaměřena na kreslení dětí předškolního věku z pohledu hry. Hry, která dětem může nabídnout funkční libost již v samotném jejím průběhu. Teoretická východiska nabízí vhled do současné české i zahraniční didaktiky výtvarné výchovy, rozvoje grafomotoriky a také do teorie náprav specifických poruch učení, konkrétně dyspraxie a dyspinxie. Zaměřuje se na možné příčiny odmítání kresebného projevu, předkládá pohled na roli pedagoga v plánování a aktivní účasti ve výchovně vzdělávacím procesu. Na teoretický základ navazuje vlastní empirický výzkum realizovaný v jedné mateřské škole. Výzkum si kladl za cíl, jak představit dětem hru Kreslení, aby si z této aktivity odnesly pozitivní zážitek. Nacházíme v něm jak diagnostiku dětí z hlediska jejich schopností užít si kreslení jako hru, tak i vlastní intervenci u dětí, které ve vstupní diagnostice vykazovaly malou nebo žádnou míru potěšení z hraní této hry. Závěr přináší výčet faktorů, které podpořily jednotlivé intervence v jejich úspěšnosti.